

دعای ۲۴۱ - در روز سه شنبه



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش فراگیر و مهربانی اش همیشگی است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ لَمْ يَجِدْ لِسُؤَالِهِ مَسْئُولًا

سِوَاكَ،

خداوندا، من از تو مانند کسی درخواست می کنم، که
برای اجابت خواسته اش جز تو کسی را نمی یابد

وَأَعْتَمِدُ عَلَيْكَ اعْتِمَادَ مَنْ لَا يَجِدُ لِعْتِمَادِهِ مُعْتَمِدًا

غَيْرَكَ،

و به تو تکیه می کنم، همانند کسی که برای اعتمادش
جز تو تکیه گاهی نمی یابد.

لِأَنَّكَ أَنْتَ الْأَوَّلُ الَّذِي ابْتَدَأْتَ الْإِبْتِدَاءَ فَكَوْنَتْهُ

يَا بَدِيعاً بِلُطْفِكَ،

زیرا تو آن اولینی هستی که آغاز را شروع کردی و آن را پدید
آوردی، ای آفریننده ای که با لطف آغاز کردی



وَاسْتَكَانَ عَلَى مَشِيَّتِكَ كَمَا أَمَرْتَ بِأَحْكَامِ
التَّقْدِيرِ،

و همه چیز در برابر مشیت تو خاضع است، همان طور که با
احکام قضا و قدر فرمان دادی

وَأَنْتَ أَعَزُّ وَأَجَلُّ مِنَ الْعَالَمِ،
و تو والاتر و بزرگتری از این دنیایی

الَّذِي لَا يُبْخِلُكَ الْخَاحُ الْمُلِحِّينَ
که اصرار اصرارکنندگان تو را بخیل نمی کند؛

«وَإِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئًا أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ».

«قطعاً فرمان تو چنین است که هرگاه اراده چیزی کنی، به
آن می گویی باش، پس بی درنگ موجود می شود.»

أَمْرُكَ مَاضٍ، وَوَعْدُكَ حَتْمٌ، وَحُكْمُكَ عَزْمٌ،
امر تو جاری، وعده ات حتمی، و فرمانت قطعی است.

لَا يَعْزُبُ عَنْكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ،

هیچ چیز از دید تو پنهان نمی ماند و تو بر همه چیز ناظری.

اِحْتَجَبْتَ بِالْكِبْرِيَاءِ، وَتَعَزَّزْتَ بِالْقُدْرَةِ وَالْبَقَاءِ،
خود را با کبریايي پوشاندي و با قدرت و بقاء، چيره گشتي.

وَذَلَّلْتَ الْجَبَابِرَةَ بِالْفَقْرِ وَالْفَنَاءِ، فَلَكَ الْحَمْدُ فِي
الْآخِرَةِ وَالْأُولَى.

گردنكشان را با فقر و فنا خوار ساختي. پس تمام حمد و سپاس
در دنيا و آخرت تنها براي توست.

اللَّهُمَّ أَنْتَ حَلِيمٌ قَادِرٌ رَوْوْفٌ غَافِرٌ رَازِقٌ بَدِيعٌ
مُجِيبٌ سَمِيعٌ،

خداوندا! تو بردبار، توانگر، مهربان، آمرزنده، روزي دهنده،
پديد آورنده بي همتا، اجابت كننده و شنونده اي.

بِيَدِكَ نَوَاصِي الْعِبَادِ وَقَوَاصِي الْبِلَادِ، حَيُّ قَيُّومٌ،
جَوَادٌ كَرِيمٌ.

اختيار بندگان و سرنوشت سرزمين ها به دست توست. تو زنده
پاينده، بخشنده و بزرگوar هستي.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَالِكُ الَّذِي مَلَكَتِ الْمُلُوكُ،
خداوندا! توي آن صاحب اختياري كه ملك همه پادشاهان
و فرمانرواياني.

وَتَوَاضَعَ لَكَ الْأَعِزَّاءُ، وَاحْتَوَيْتَ بِالْهِيتِكَ عَلَى الْمَجْدِ
وَالشَّانِ،

آنان که عزت دارند، در برابر تو خاضع هستند، و تو با قدرت
لاهوئیات بر عظمت و ستایش مسلط شده‌ای.

فَلَا يُؤْوِدُكَ حِفْظُ خَلْقِكَ، وَيُدْرِكُ عَطَاءَ مَنْ مَنَحْتَهُ
سَعَةَ رِزْقِكَ،

حفظ و نگهداری آفریدگانت تو را به زحمت نمی‌اندازد، و عطای
آن کس که به او وسعت روزی داده‌ای، به او خواهد رسید.

وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبِي، وَأَكْرَمْتَنِي
بِمَعْرِفَةِ دِينِكَ،

تویی که از ناپیدایا آگاهی، گناهانم را پوشاندی و با
شناخت دینت، مرا گرامی داشتی.

وَلَمْ تَهْتِكْ عَنِّي جَمِيلَ سِتْرِكَ يَا حَنَّانُ، وَلَمْ
تَفْضَحْنِي يَا مَنَّانُ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَالِهِ.

ای بسیار مهربان! تو پرده نیک پوششت را از سرم برنداشتی و
مرا رسوا نساختی، ای بسیار بخشنده بی‌منت! از تو می‌خواهم
که بر محمد و خاندانش درود فرستی.

إِلَهِی أَمِنَّا مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَسْبَغْ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ،

محبوب من، ما را از عذاب خود در امان دار و نعمت خود را بر
ما فراوان کن

وَارْزُقْنَا دَوَامَ عَافِيَتِكَ، وَمَحَبَّةَ طَاعَتِكَ، وَاجْتِنَابَ
مَعْصِيَتِكَ،

سلامتی پایدار، دوست داشتن اطاعت از خودت، و دوری از
نافرمانی‌ات را روزی ما کن.

وَحُلُولَ جَنَّتِكَ، وَمُرَافَقَةَ أَحِبَّتِكَ،

همچنین ورود به بهشت و هم‌نشینی با دوستانت را نصیب ما
فرما.

إِنَّكَ ﴿تَمَحُّوَمَا تَشَاءُ وَتُثَبِّتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ﴾.

که تو «هر چه را بخواهی از بین می‌بری و ثابت می‌داری و علم هر
چیزی نزد توست».

إِنْ كُنْتُ يَا إِلَهِی اقْتَرَفْتُ ذُنُوباً حَالَتْ بَيْنِي
وَبَيْنَكَ بِاقْتِرَافِي لَهَا،

محبوب من، اگر گناهانی مرتکب شده‌ام که به واسطه
آنها بین من و تو فاصله افتاده است،

فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ، وَتُنْقِذَنِي
مِنْ عِقَابِكَ

تو شایسته آنی که با رحمت گستردهات بر من ببخشی و مرا از
عذاب خود رهایی بخشی

وَتُدْرِجَنِي دَرَجَ الْمُكْرَمِينَ فِي صَفْحِكَ،
و در آمرزشت، مرا در ردیف گرامی داشتگان با بخشش خود قرار
دهی

يَا رُؤُوفَ احْتَمِلْ عَنِّي حَقَّ الْأَبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ،
ای مهربان، حق پدران و مادران را از دوش من بردار (برایم ادا
کن)

وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَالْأَبْرَارِ مَعَهُمَا
مِنَ الْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ،

و مرا به زنان و مردان شایسته و خواهران و برادران نیکوکار
همراهشان ملحق فرما.

وَاعْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ،
و همه مردان و زنان مؤمن را ببیامرز، زیرا تو نزدیک و اجابت کننده‌ای

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ،

و درود خدا بر محمد و خاندان پاک و برگزیده اش باد.

وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

مرا در زمره ایشان محشور فرما، ای مهربان ترین مهربانان.